

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ-ΟΡΟΣ ΘΑΒΩΡ 2011.

Τήν Παρασκευήν, 6^{ην} /19^{ην} Αύγουστου 2011, τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἐώρτασε πανηγυρικῶς τήν ἐορτήν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐπίκεντρον τῆς ἐορτῆς ταύτης ἀπετέλεσε τό Ὅρος Θαβώρ, καθ' ὅτι ἐπ' αὐτοῦ συμφώνως πρός ἀρχαιοτάτην πίστιν τῆς Ἐκκλησίας ἔλαβε χώραν τό γεγονός τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου.

Συμφώνως πρός τās Εὐαγγελικὰς διηγήσεις, ὁ Κύριος παρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους τρεῖς ἀπό τούς μαθητάς Αὐτοῦ, Πέτρον καί Ἰάκωβον καί Ἰωάννην καί ἀνῆλθον εἰς ὄρος ὑψηλόν. Ἐνώπιον αὐτῶν τό πρόσωπον καί τὰ ἱμάτια Αὐτοῦ ἔγιναν λευκά καί ὑπέρ τόν ἥλιον, νεφέλη φωτεινή ἐκάλυψεν αὐτούς καί ὁ Μωϋσῆς καί ὁ Ἥλιος ἐνεφανίσθησαν μετ' Αὐτοῦ, συνομιλοῦντες καί λέγοντες περί τοῦ σταυρικοῦ πάθους Αὐτοῦ, τό ὁποῖον ἐπρόκειτο νά τελεσθῇ εἰς τά Ἱεροσόλυμα, ὁ Πέτρος προέτεινε νά κατασκευάσουν τρεῖς σκηνάς καί νά μέινουν ἐπὶ τοῦ ὄρους καί φωνή ἠκούσθη ἐξ οὐρανοῦ λέγουσα: «Οὗτος ἐστὶν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, Αὐτοῦ ἀκούετε», (Λουκ 9,35, Μαρκ. 9,7, Ματθ. 17,5).

Τήν θαυμαστήν θέαν ταύτην παρέδειξεν ὁ Χριστός εἰς τούς μαθητάς Αὐτοῦ, ὑποκρύπτων πρός στιγμὴν τήν ἀνθρωπίνην Αὐτοῦ φύσιν καί ἀποκαλύπτων ἐντονώτερον τήν θεϊαν, ἵνα ὑπομνήσῃ εἰς ἡμᾶς τό ἀπολεσθέν ὡς ἐκ τῆς προπατορικῆς πτώσεως πρωτόκτιστον κάλλος τοῦ ἀνθρώπου, προτυπῶσῃ τήν Ἀνάστασιν Αὐτοῦ, καλέσῃ ἡμᾶς νά ἐπαναποκαταστήσωμεν τοῦτο ἐν τῷ προσώπῳ Αὐτοῦ καί τῷ θεανθρωπίνῳ ἀνακαινιστικῷ καί μεταμορφωτικῷ ἔργῳ Αὐτοῦ.

Διὰ τόν ἐορτασμόν τοῦ γεγονότος τούτου ὡς Δεσποτικῆς ἐορτῆς μετέβη ἐξ Ἱεροσολύμων πρός τό Ὅρος Θαβώρ κατὰ τήν παραμονήν τῆς ὡς ἄνω ἐορτίου ἡμέρας ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος.

Ὁ Μακαριώτατος προεξῆρξε τῆς νυκτερινῆς ὑπαιθρίου θείας Λειτουργίας, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, καί τῶν δύο παρεπιδημούντων Ἀρχιερέων τῆς Γεωργίας τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Khoni καί Samtredia κ. Σάββα καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Tsageni καί Lenteki κ. Στεφάνου Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων καί πλειάδος ἱερέων ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ρωσίας καί Οὐκρανίας καί ἐν πολλῇ τῇ κατανύξει καί ὑπομονῇ καί πυκνῷ συνωστισμῷ μετέχοντος πληρώματος τῶν πιστῶν, ἐντοπίων καί προσκυνητῶν, εἰς μερικὰς χιλιάδας ἀριθμουμένων.

Εἰς τούτους ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος περί τῆς θέας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Μεταμορφώσεως ἐλληνιστί ὡς ἔπεται:

«Σήμερον ἀγάλλονται οἱ ἐπουράνιοι ἄγγελοι σὺν βροτοῖς ἐορτάζοντες, Χριστέ, Σοῦ τήν ἔλλαμψιν, τήν φρικτὴν καί θεϊαν, τήν ἐν θαβωρίῳ· ἐν ᾧ παρέστησας Μωσῆν καί τόν Ἥλιον, Σωτήρ Φιλάνθρωπε καί Πέτρον καί Ἰάκωβον καί Ἰωάννην ὑμνοῦντας Σέ Ἰησοῦ Παντοδύναμε, ὁ Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν», ψάλλει ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

Ἀγállονται ὄντως οἱ ἐπουράνιοι ἄγγελοι σὺν βροτοῖς, δηλαδή μεθ' ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων, ἐορτάζοντες τὴν ἀνάμνησιν τοῦ μεγάλου καὶ ὑπερφυοῦς μυστηρίου τῆς θείας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ ὄρει θαβῶρ.

Καὶ τοῦτο διότι, ὡς λέγει ὁ ὑμνωδός: «σήμερον ὁ Χριστός ἐν ὄρει θαβωρίῳ τὴν τοῦ Ἀδάμ ἀμείψας ἀμαυρωθεῖσαν φύσιν, λαμπρύνας ἐθεοούργησεν». Ὁ Χριστός, μέ ἄλλα λόγια, ὡς νέος Ἀδάμ, ἐθεοούργησεν, ἐθέωσεν, ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐκ τῆς ἀμαρτίας ἀμαυρωθεῖσαν ἀνθρωπίνην φύσιν τοῦ Παλαιοῦ Ἀδάμ.

«Ἐν τούτῳ γάρ», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδός, «ἐπιβάς τῷ ὄρει Σωτήρ, μετὰ τῶν Μαθητῶν Σου τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἐν Ἀδάμ φύσιν, μεταμορφωθείς, ἀπαστράψαι πάλιν πεποίηκας, μεταστοιχειώσας αὐτὴν εἰς τὴν Σὴν τῆς θεότητος δόξαν καὶ λαμπρότητα». Ὁ σκοπός δηλονότι τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Χριστοῦ ἦτο ἡ φανέρωσις τῆς θεότητος Αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητάς καὶ ἀποστόλους Αὐτοῦ. «Τί ἐστι, μετεμορφώθη...»; (τί σημαίνει μετεμορφώθη ὁ Χριστός;), ἐρωτᾷ ὁ ἱερός Χρυσόστομος, «...παρήνοιξεν ὀλίγον τῆς θεότητος καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς τὸν ἐνοικούντα θεόν». Κατὰ δέ τὸν Ἅγιον Πρόκλον, Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως: «μετεμορφώθη γάρ Χριστός οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ' ἵν' ἡμῖν ἀποδείξῃ τὴν μέλλουσαν τῆς φύσεως μεταμόρφωσιν καὶ τὴν δευτέραν ἔλευσιν (παρουσίαν)».

Τό μυστήριον τῆς θείας Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, κατ' οὐσίαν δέν εἶναι ἄλλον τι ἀπὸ τό μυστήριον τῆς θείας Οἰκονομίας, ἀπὸ τό γεγονός, ὡς διδάσκει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, ὅτι: «ἄϋλος τις οὐσία καὶ αἰδιής, ἡ τοῦ Ὑψίστου δύναμις, τὴν δουλικὴν μορφήν τὴν διὰ τῆς Παρθένου ὑπόστασιν διαλαβοῦσα, πρὸς τό ἴδιον ὕψος ἀνῆγαγεν εἰς τὴν θείαν τέ καὶ ἀκήρατον μεταστοιχειώσασαν φύσιν». Κατὰ δέ τὸν Ἅγιον Κύριλλον Ἀλεξανδρείας: «ἐστὶν ἰδεῖν ὡς ἐν εἰκόνι τῷ ἄνθρακι ἐνωθέντα μέν ἀνθρωπότητι τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον, οὐ μὴν ἀποβεβληκότα τό εἶναι ὃ ἐστι, μεταστοιχειώσαντα δέ μᾶλλον τό προσληφθέν ἢ γοῦν ἐνωθέν εἰς τὴν ἑαυτοῦ δόξαν τέ καὶ ἐνέργειαν».

Αὐτό ἀκριβῶς τό γεγονός τῆς μεταστοιχειώσεως τῆς ἀνθρωπίνης ἡμῶν φύσεως διὰ τῆς ἐνώσεως αὐτῆς εἰς τὴν θείαν δόξαν καὶ ἐνέργειαν τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ Λόγου καὶ Πατρός Κυρίου δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὑπεδείχθη, ἐφανερώθη «καθὼς ἠδύναντο» ἀμυδρῶς εἰς τοὺς μαθητάς Αὐτοῦ. Ἰδοὺ τί λέγει ὁ ὑμνωδός: «Τό ἄσχετον τῆς Σῆς φωτοχυσίας καὶ ἀπρόσιτον τῆς θεότητος θεασάμενοι τῶν Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς Μεταμορφώσεως, ἀναρχε Χριστέ, τὴν θείαν ἡλλοιώθησαν ἔκστασιν καὶ νεφέλῃ περιλαμφθέντες φωτεινῇ φωνῇς ἤκουον Πατρικῆς, βεβαιούσης τό μυστήριον τῆς Σῆς ἐνανθρωπήσεως, ὅτι Εἷς ὑπάρχεις καὶ μετὰ σάρκωσιν Υἱός μονογενής καὶ Σωτήρ τοῦ κόσμου».

Τό ἄσχετον καὶ ἄδυτον τῆς φωτοχυσίας καὶ τό ἀπρόσιτον τῆς θεότητος δέν εἶναι ἄλλο ἀπὸ τό ἄκτιστον θεῖον φῶς καὶ αἱ ἄκτιστοι θεῖαι ἐνέργειαι, ὡς ἐναργέστατα διδάσκει ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν: «Ὁ χερσὶν ἀοράτοις πλάσας κατ' εἰκόνα Σου, Χριστέ, τὸν ἄνθρωπον τό ἀρχέτυπόν Σου ἐν τῷ πλάσματι κάλλος ὑπέδειξας. Οὐχ ὡς ἐν εἰκόνι, ἀλλ' ὡς Αὐτός εἶ κατ' οὐσίαν, ὁ θεός χρηματίσας καὶ ἄνθρωπος».

Τῆς ἀνεξιχνιάστου ταύτης ἐμπειρίας, δηλονότι τῆς κοινωνίας τοῦ θείου ἀκτίστου φωτός καί τῆς θείας ἀκτίστου ἐνεργείας δυνάμεθα καί ἡμεῖς νά γίνωμεν κοινωνοί ἐντός τοῦ χώρου τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ ἡμῶν Ἐκκλησίας, συμμορφούμενοι μέ τόν Χριστόν, ὡς λέγει ὁ σοφός Παῦλος, «ἄχρις οὔ μορφωθῇ Χριστός ἐν ὑμῖν», (Γαλ. 4, 19).

Ἀκούσωμεν, λοιπόν, ἀγαπητοί μου, εἰς τό κάλεσμα τῆς Ἀγίας ἡμῶν καί Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας διά στόματος τοῦ ὑμνωδοῦ αὐτῆς λέγοντος: «Δεῦτε νῦν τήν κρείττονα ἀλλοιωθέντες ἀλλοίωσιν οὐρανόφρονες σήμερον Χριστῷ συμμορφούμενοι εὐσεβῶς καί γῆθεν ἐφ' ὑψηλοτάτην τῶν ἀρετῶν περιωπὴν ἀνενεχθέντες ἀγαλλιασώμεθα, δι' οἶκτον γάρ τόν ἄμορφον μεταμορφούμενος ἄνθρωπον ἐν θαβύρ κατελάμπρυνεν ὁ Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν» Ἀμήν.

Τῆς πρωΐνης θείας Λειτουργίας ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς προεξῆρξεν ὁ Ἱερώτατος Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός. Εἰς τήν λειτουργίαν ταύτην προσῆλθον ὡσαύτως πάμπολλοι πιστοί, ὡς ἐπὶ τό πλεῖστον ἰθαγενεῖς, Χριστιανοί ἐκ τῶν ὁμόρων πόλεων καί κωμῶν τοῦ Βορείου Ἰσραήλ.

Τήν μεσημβρίαν τῆς ἡμέρας τῆς ἐορτῆς ὁ κατηγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰλαρίων, ὁ ἀνακαινίσας τήν Ἱερὰν Μονήν καί διά θαυμασίας βυζαντινῆς ἀγιογραφίσεως τόν Ἱερόν Ναόν αὐτῆς κατακοσμήσας, παρέθεσε πλουσίαν τράπεζαν εἰς τόν Μακαριώτατον, τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ναζαρέτ, τούς συλλειτουργοὺς ἱερεῖς καί πολλοὺς ἐκ τοῦ ἐκκλησιασματος.

Ἡ ἐορτὴ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου ἐωρτάσθη κατὰ τήν προσκυνηματικὴν τάξιν τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων εἰς τόν ἐν Γεθσημανῇ ἱερόν Ναόν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐπὶ τοῦ Θεομητορικοῦ Μνήματος, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου καί εἰς τόν ἐν Ραμάλλα ἱερόν Ναόν τῆς Μεταμορφώσεως, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀβήλων κ. Δωροθέου.

Μετά τήν ἐν τῷ Θεομητορικῷ Μνήματι θ. Λειτουργίαν ὁ κατηγούμενος τοῦ ἱεροῦ Προσκυνηματος τῆς Γεθσημανῆς, Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος ἐδεξιώθη τήν Ἀρχιερατικὴν Συνοδείαν εἰς τό ἡγουμενεῖον.

Μετά τήν θ. Λειτουργίαν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ ἐν Ραμάλλα ὁ κατηγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Γαλακτίων καί οἱ Ἐπίτροποι περέθεσαν τράπεζαν εἰς τήν Ἀρχιερατικὴν Συνοδείαν εἰς ἐστιατόριον τῆς πόλεως.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_0_placeholder